

selvstændig barriere for, at tingene kan lykkes til fordel for de sindslidende.

Jeg vil gerne høre, om sundhedsministeren vil tage et sådant initiativ for derigennem at få det bragt ind som et tema også på amtsniveau, for det er jo sandt, at meget af det praktiske ligger ude i amterne. Det, vi kan gøre, er, at vi kan afsætte nogle penge, lave nogle lovgivningsmæssige rammer og så i det hele taget prøve rent politisk at sætte problemerne på dagsordenen.

Men jeg vil høre, om hr. Peter Duetoft er enig i den opfordring til sundhedsministeren.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det, der fik mig til at markere, var hr. Peter Duetofts omtale af den skjulte tvang, for det er jo et stort problem på de psykiatriske hospitaler, og den bliver ikke registreret nogen steder. Man får forbud mod at tale i telefon; man får forbud mod at ryge; man får forbud mod det ene og det andet. Og det er beslutninger, der træffes, uden at det bliver noteret ned, uden at man har mulighed for at protestere.

Vi har lige i Folketingets Sundhedsudvalg haft en lille deputation af nogle personer, som beskæftiger sig med spisevægring. Og den betretning, den unge pige aflagde oppe hos os i udvalget om den skjulte tvang, der finder sted over for den patientkategori, er simpelt hen så rystende.

Så jeg vil spørge hr. Peter Duetoft, om CD er parat til, at vi tager et initiativ for at få registreret den skjulte tvang, sådan at der kommer retssikkerhed for den enkelte patient.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Peter Duetoft for denne udstrakte service med at køre alle tingene ud. Jeg er en af dem, der faktisk sætter meget stor pris på det arbejde, som hr. Peter Duetoft har gjort gennem årene.

Men jeg synes bare, at hvis vi hænger fast i, hvordan vi plejer at snakke og gøre, så får vi jo ikke sparket godt nok til den bold, der skal rulle kulturen over i en anden lejr. Og det var derfor, jeg ville snakke ind i fremtiden. Hvad er det, der skal til nu? Hvor offensive skal vi være, og hvor skal vi være det?

Det var faktisk også derfor, jeg i min ordførertale talte for øget medbestemmelse for de sindslidende, for deres pårørende, og at jeg faktisk også sagde noget om en samfundsdebat, for jeg

tror faktisk, at samfundsdebatten skal frem. Det er først, når vi alle sammen som medmennesker virkelig ønsker forbedringer, at der bliver en større gennemslagskraft i det.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til fru Tove Fergo: Jeg har stor respekt for fru Tove Fergo, for fru Tove Fergo var nemlig, så vidt jeg husker, en af de Venstrefolk, der stemte for et CD-forslag under psykiatriloven, hvor vi netop havde stillet forslag om, at man skulle registrere på samme måde, som man registrerer fikseringer. Jeg tror, SF og vi var fælles om det forslag, og da stemte fru Tove Fergo for det.

Men jeg husker også, at der var en hel del af Venstres folketingsgruppe, der ikke stemte for det, men det kan fru Tove Fergo måske få lavet om på.

Til fru Pia Christmas-Møller: Tak for samarbejdet i sin tid og de pæne ord. Jeg kan huske, at fru Pia Christmas-Møller og jeg og resten af udvalget bl.a. var på Skt. Hans. Og der så vi – bortset fra at vi bagefter fik at vide af den administrerende overlæge, at vi var idioter, fordi det bare var politikere, der kom rendende der og troede, de vidste alting – de flotte værksteder. Det eneste problem med de værksteder var, at der rent faktisk ikke var nogen patienter, for man havde nemlig ikke sygeplejersker nok til at følge patienterne ned i værkstederne.

Og jeg tror, at fru Pia Christmas-Møller og jeg i fællesskab foreslog, om man så ikke kunne tage bare en kerne af fagpersonalet og så f.eks. lade nogle håndværkere hjælpe med til resten, så man også kunne bruge værkstederne, og så flippe de jo fuldstændig ud dernede. Altså vi var nærmest lige ved at blive indlagt.

Jeg er altså helt enig i det, det er et godt forslag, og jeg synes, at regeringen skal sætte sig sammen med de faglige organisationer. Jeg synes da eksempelvis, det er frygteligt at se, at en psykiatergruppe åbenbart er så stærk, at de kan få viftet psykologerne ud. Og vi ved jo, at medicin ikke må stå alene, men der skal være terapi. Og det drejer sig selvfølgelig også om de andre faggrupper, terapeuter osv.

Og så med hensyn til amter og kommuner og strukturændringer osv.: Ja, men jeg mener faktisk, at det er det, vi mangler at få lavet, og det har vi også forslag til. Nu er der ikke tid til at komme nærmere ind på det.

Jeg vil bare sige til fru Karen J. Klint, at der ingen fremtid er uden en fortid. Nu er jeg jo histo-